

(כד) יֵשׁ לעמוד בעת אמירת אבינו מלכנו (ערוך השולחן סימן תקפ"ד ס"ב). ואולי טעמו משום שנתייחד מפי ר' עקיבא כנגד ברכות אמצעיות של שמונה עשרה (כדאיתא בתענית כ"ה: - לבוש סימן תקפ"ד ס"א ע"ש החשבון), ולכן הוא מעין שמו"ע ויש לאמרו בעמידה. ונוהגים לפתוח את ארון הקודש לאמירת "אבינו מלכנו", וזו סיבה נוספת לעמוד (כדלעיל סי"ד).

(כה) יֵשׁ מקומות שאומרים כל "אבינו מלכנו" ברצף אחד, ויש מקומות שבאמצעם הש"ץ והקהל אומרים כמה מהם בקול רם (והביא המטה אפרים מנהג זה בשינוי קל ממה שנהוג אצלנו, בסימן תר"ב סי"ג). אבל יש שלא הי' ניחא להם במה שאומרים רק חלק מה"אבינו מלכנו" בקול, דמה השתנו בקשות אלו משאר "אבינו מלכנו". אבל נלענ"ד שמנהג זה הוא מנהג טוב, כי כשאומרים הרבה תחינות אחת אחרי השניה קשה לכוין היטב, אבל כשמשנים את אופן האמירה באמצע, זה מעורר הכוונה. וכן הוא מנהגנו לומר מ"אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלימה

לפניך" עד "אבינו מלכנו כתבנו בספר סליחה ומחילה", החזן בקול והקהל תוזרים אחריו.

אמירת מזמורי הלל

(כו) אחר "אבינו מלכנו" אומר הש"ץ קדיש תתקבל. ואין אומרים הלל בר"ה ויוה"כ אף שהם חגים, כמו שמביאה הגמ' במסכת ראש השנה (ל"ב:): אמר רבי אבהו, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבנו של עולם, מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בראש השנה וביום הכפורים. אמר להם, אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו וישראל ^{אמר תתקבל} אומרים שירה (פירוש: בתמיה), ע"כ. (וראה ביאור בזה במילואים לר"ה סימן י"ד).

והאומרים תהלים בכל יום ואירע להם בראש השנה סדר הלל, מותרים לאמרו כסדר ואין צריכים לדלג, כיון שאין אומרים אותו דרך שירה, אלא דרך תחינה ובקשה (סימן תקפ"ד מג"א סק"א ומ"ב סק"ב).